

عنوان مقاله:

تصویرسازی تئاتری و سینمایی در خسرو شیرین نظامی

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد اصغرزاده - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

حسین اسکندری - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

خلاصه مقاله:

تصویرسازی طیفی از معانی را از صورت سازی‌های شاعرانه و حکایات ادبی تا عکس و فیلم در بر می‌گیرد. ادبیات پارسی در آغازین دوران خود سرشار از گنجینه های غنی داستانی است که آینه ی اندیشه و عواطف مردم این سرزمین بوده اند. علی رغم وجود این گنجینه ی غنی، زبان تصویری هنر ایرانی در طول زمان رشد متکاملی نداشته است که نتیجه ی این امر عدم ترجمان آثار منظوم و مکتوب ادبیات پارسی به هنرهای نمایشی و تصویری متأخر مانند تئاتر و سینماست. این نقصان دلایل متعددی دارد که یکی از آنها عدم توجه لازم به ظرفیت‌های بصری آثاری مانند «شاهنامه» فردوسی و «خسرو و شیرین» نظامی است. هدف این تحقیق آن است که تا با خوانش قسمت‌هایی از متن «خسرو و شیرین» ظرفیت‌های سینمایی و تئاتری آن را به نمایش گذاشته و گامی کوچک در راه ترجمان این اثر به هنرهای تصویری امروزی بردارد. این مقاله در دو بخش با بررسی تکنیک‌های تئاتری و سینمایی مانند میزانشن¹، گفتگو، نورپردازی²، تضاد و تلفیق سینمایی توانایی نظم نظامی را در راه نیل به این جلوه های تصویری مورد ارزیابی قرار داده و در آخر هر بخش مثال‌هایی از آثار نمایشی و سینمایی برای درک بیشتر مفاهیم ذکر می‌شود.

کلمات کلیدی:

ادبیات، تئاتر، سینما، تصویر، تصویرسازی، خسرو شیرین نظامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319622>

